

[AM2021.11.11Ø2]

Københavns Byrets DOM - 19. januar 2021 - SS 80-29526 /2020 - 0100-73241-00214-20

Anklagemyndigheden mod T , født december 1985

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskriftet er modtaget den 3. november 2020.

T er tiltalt for

1.

legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1.

ved den 8. februar 2020 ca. kl. 10.00 på Adresse1 i København, ved som flere gange tidligere straffet for vold, at have skubbet F1 samt taget kvælertag på F1 bagfra med begge arme i ca. 10-15 sekunder, hvilket medførte at F1 ikke kunne trække vejret samt at han fik blodudtrædninger og sår på halsen og i ansigtet.

2.

bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 287, stk. 1,

ved den 22. juni 2020 i tidsrummet mellem ca. kl. 01.05 og ca. kl. 02.00 på strækningen mellem Adresse2 i Brøndby Strand og Adresse3 i København, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridigt over for taxachauffør V2 at have fremkaldt, bestyrket eller udnyttet en vildfarelse, idet tiltalte kørte i taxa fra Adresse2 i Brøndby til Adresse3 i København og i den forbindelse oplyste, at tiltalte ikke selv havde midler til at betale for turen, men at en anden person ville gøre det ved ankomst, hvorved F2 led et formuetab på 501 kr.

subsidiært overtrædelse af straffelovens § 298, nr. 3.

ved den 22. juni 2020 ca. kl. 02.00 ud for Adresse3 i København at have bortfjernet sig uden at betale for befordring, ved hvilken det har været en kendelig forudsætning, at betaling erlægges forinden bortfjernelsen, idet tiltalte ikke betalte ydelsen på i alt 50 1 kr. for at have kørt taxa fra Adresse2 i Brøndby til Adresse3 i København.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 1, jf. stk. 4, nr. 5, udvises med indrejseforbud i 6 år, subsidiært at tiltalte meddeles en advarsel om udvisning, jf. § 24 b.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

F2 har påstået, at tiltalte skal betale 501 kr. i erstatning.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten. Tiltalte har godkendt erstatningskravets størrelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne F1 , V1 og V2 .

Forklaringerne gengives ikke i dommen, idet disse er blevet lyddoptaget.

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret fotos optaget af forurettede F1 . Der er ikke udarbejdet politiattest, idet F1 ikke har været på skadestuen efter episoden.

Personlige oplysninger

Der er dokumenteret udtalelse af 18. januar 2021 fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, hvoraf fremgår blandt andet, at tiltaltes nationalitet er fra Somalia, at tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 17 år og 4 måneder, at tiltalte har sin mor og brødre i Danmark og ikke har kontakt til familie i Somalia.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er uddannet som kok. Uddannelsen tog 3 år og 9 måneder. Han mistede sit arbejde som kok pga. Corona. Tiltalte bor i en lejelejlighed på to værelser. Han bor alene. Han fik et barn, en lille pige for 7 måneder siden. Han bor ikke sammen med pigens mor, men de har et godt forhold, og tiltalte tager sig meget af pigen. Tiltalte søger nyt job og lever p.t. af dagpenge fra fagforening. Tiltalte har et godt forhold til sin familie, der består af far og mor og 3 søskende. Familien bor i Odense, bortset fra en søskende, der bor i København. Alle søskende er voksne. Tiltalte er sund og rask. Det sidste års tid har dog været hårdt for tiltalte, som har været "nede at snuse til gulvet.", da han mistede sit arbejde. Han har lige været i behandling for misbrug. Han drikker derfor ikke længere hver dag.

Kontaktperson fra Københavns Kommune har under hovedforhandlingen bekræftet tiltaltes oplysninger og suppleret, at tiltalte tidligere har været en del af misbrugsmiljøet. Tiltalte er dog på det seneste blevet mere reflekterende over livet, og efterspørger nu selv hjælp. Tiltalte har således fået en bolig og har været i et struktureret behandlingsforløb for sit misbrug, ligesom at tiltalte har faste mødeaftaler med kontaktpersonen. Tiltalte er blevet far for 7 måneder siden til en pige. Papirerne på faderskabet er endnu ikke faldet på plads. Det er vidnets indtryk, at tiltalte tog ansvar i forbindelse med fødslen og var til stede, idet han tog sig af pigen, så moderen kunne sove.

Tiltalte er tidligere straffet blandt andet

- ved Retten i Odenses dom af 21. maj 2012 for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1 og ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1 og 2, idømt fængsel i 60 dage.
- ved Københavns Byrets dom af 19. marts 2015 for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 119, stk. 1, § 121, § 164, stk. 1, § 244, jf. § 247, stk. 1, og § 245, stk. 1, jf. § 247, idømt fængsel i 4 måneder, samt betinget udvisning med en prøvetid på 2 år.
- ved Københavns Byrets dom af 16. juli 2016 for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag 1, liste B, nr. 43, idømt fængsel i 6 måneder, herunder reststraffen på 50 dage ved prøveløsladelse af 1. oktober 2015, samt udvisning med en prøvetid på 2 år. Løsladt den 27. januar 2017 med en prøvetid indtil den 27. januar 2019. Reststraf 54 dage.
- ved Københavns Byrets dom af 6. juni 2017 for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 244, jf. 247, stk. 1, idømt fængsel i 4 måneder, samt betinget udvisning med en prøvetid på 2 år.
- ved Københavns Byrets dom af 11. april 2019 for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 244, jf. 247, stk. 1, og § 123, idømt fængsel i 5 måneder samt advarsel om udvisning. Løsladt den 19. november 2019 med en reststraf på 51 dage, prøvetid indtil den 19. november 2021.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han skulle købe noget kokain. Da F1 åbnede døren, spurgte tiltalte, om han kunne købe noget kokain og holdt 400 kr. frem, som F1 tog, hvorefter F1 forsøgte at lukke døren. Tiltalte skubbede derfor døren op for at få sine penge tilbage. Tiltalte skubbede måske til F1, da tiltalte kom ind i lejligheden, og måske tog tiltalte også fat i F1's trøje, men det var alene med det formål, at få sine penge tilbage. F1 faldt ikke.

F1 har forklaret blandt andet, at da V1 bankede på døren, så åbnede han døren. Uden for døren stod tiltalte, som skubbede til vidnet, og gik videre ind i lejligheden, ind i soveværelset, hvor vidnets kæreste lå. Tiltalte sagde noget i retningen af "kan du huske mig". Vidnet gik efter tiltalte ind i soveværelset og sagde, "kan du så komme ud". Herefter opstod der tumult. Tiltalte tog fat med den ene arm rundt om vidnets hals i en bue og holdt ham i 10-15 sekunder. Vidnet kunne ikke få vejret og tænkte, at nu dør jeg. Vidnet råbte stop og hjælp. Herefter slap tiltalte. Tiltalte sagde herefter, "rolig nu" og spurgte, om vidnet havde noget kokain. Hertil svarede vidnet nej, da han ikke længere sælger kokain. Tiltalte havde ingen penge fremme.

Herefter klappede tiltalte vidnet på skulderen og sagde, at han ikke var ude på ballade. Vidnet fik mærker på halsen og på kinden. Vidnet var ikke sikker på, hvor mærket fra kinden kom fra, måske stammede det fra, at vidnet røg ind i et lille skab med skarpe kanter under tumulten. Mærkerne på halsen må stamme fra, at tiltalte måske har haft et ur på, som har sat mærkerne. Vidnet tog ikke på hospitalet. Han har ikke haft nogen men efterfølgende.

Vidnet V1 har forklaret blandt andet, at hun kender F1. Hun var ude at gå en tur med tiltalte, da de besluttede sig for at besøge F1. Vidnet så ikke, hvad der skete inde i lejligheden og forlod opgangen, da F1's kæreste kom løbende ud af lejligheden og råbte, at politiet skulle tilkaldes.

På baggrund af forklaringerne fra tiltalte og F1 må det lægges til grund som ubestridt, at tiltalte var inde i F1's lejlighed, hvor der opstod noget tumult, og at tiltalte skubbede til F1. På baggrund af F1's forklaring om, hvorledes tiltalte med den ene arm holdt omkring forurettedes hals, findes tiltalte således skyldig i overensstemmelse hermed, samt for at have skubbet F1. Retten finder derfor, at et sådanne halstag, som beskrevet af forurettede, ikke kan henføres under straffelovens § 245, som et legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter, sammenholdt med at det ikke er tilstrækkeligt bevist, at de påviste skader stammede fra netop dette halstag. Forholdet henføres derfor under straffelovens § 244, jf. retsplejelovens § 883, stk. 4.

Forhold 2

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han havde aftalt med sine venner, at de ville betale for taxaen, når tiltalte kom op i lejligheden. Det viste sig imidlertid, at de ikke havde nogen penge. Tiltalte tilbød derfor taxachaufføren at lægge en mobiltelefon i pant. Da taxachaufføren afslog, gik tiltalte.

Vidnet V2 har forklaret blandt andet, at tiltalte gik op i lejligheden for at hente penge, da de kom frem til Vej1. Kort tid efter kom tiltalte ned med en telefon, som han ville lægge i pant. Vidnet forsøgte at tænde telefonen, men den virkede ikke. Idet tiltalte tidligere på turen, havde talt i telefon, sagde vidnet, at tiltalte kunne lægge den telefon i pant. Det ville tiltalte ikke. Herefter forlod tiltalte taxaen, hvorefter vidnet ringede til politiet.

På baggrund af forklaringerne fra tiltalte og vidnet V2 finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i den subsidiære påstand i forhold 2.

Straffastsættelse

Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 298, nr. 3. Straffen omfatter reststraffen på 51 dage fra prøveløsladelsen den 19. november 2019, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdets karakter i forhold 1, samt at tiltalte tidligere er straffe for vold.

Udvisning

Tiltalte er statsborger fra Somalia, og i nærværende sag idømt 4 måneders fængsel for vold. Han er tidligere flere gange udvist betinget af Danmark, og senest tildelt advarsel om udvisning ved dom af 11. april 2019.

Det følger herefter af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 1, jf. stk. 4, nr. 5, at han skal udvises ubetinget med indrejseforbud i mindst 6 år, medmindre udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er derfor om en sådan udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

Tiltalte er 35 år. Han er ikke gift eller samlevende, og han har efter det oplyste en datter på 7 måneder. Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 17 år, og udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelser. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og der foreligger en omfattende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Domstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638 /03 (Maslov mod Østrig), præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her, jf. præmis 75.

Tiltalte er født i Somalia og rejste til Danmark som 12-årig, og har derfor tilbragt det meste af sit liv i Danmark. Han har gået i skole i Danmark og taler og skriver dansk. Han har en uddannelse som kok. Tiltaltes forældre og søskende bor i Danmark, og tiltalte har ingen kontakt til noget familie i Somalia, som han ikke har besøgt, siden han som barn forlod landet. På denne baggrund lægger retten til grund, at tiltaltes personlige og kulturelle bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Somalia.

På trods af at tiltalte tidligere er udvist af Danmark betinget og senest meddelt advarsel om udvisning, finder retten, at den nu begåede kriminalitet, sammenholdt med tiltaltes tilknytning til Danmark, at en udvisning af tiltalte, efter en samlet vurdering, vil være et uproportionalt indgreb, og dermed vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Da udvisning som følge heraf med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, udvises tiltalte ikke, men tildes en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Erstatning

Den nedlagte erstatningspåstand tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 4 måneder.

Tiltalte tildes en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 7.830 kr.+ moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Louis Beck Nielsen. Herudover skal statskassen betale og endeligt afholde salær på 3.915 kr.+ moms til den beskikkede forsvarer, advokat Louis Beck Nielsen, for aflyst retsmøde den 20. november 2020.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til F2 , Adresse4 , 2720 Vanløse, betale 501 kr. med tillæg af procesrente fra den 19. januar 2021 til betaling sker.

.....

Østre Landsrets 3. afdelings DOM - 11. november 2021 - S-301-21

(landsdommerne Bodil Dalgaard Hammer, Bo Østergaard og Mette Kjølby (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod T , født december 1985, (advokat Louis Beck Nielsen, besk.)

Københavns Byrets dom af 19. januar 2021 (SS 80-29526/2020) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse efter anklageskriftets forhold 1 og i øvrigt i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpelse, herunder således at tiltalte idømmes ubetinget udvisning af Danmark.

T har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet F1 .

De i byretten af vidnerne V1 og V2 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han bare ville have sine penge tilbage. Han havde ikke til hensigt at slå forurettede, men han vil ikke udelukke, at han har haft armen om hans hals. Han har ikke noget stort forbrug af stoffer, men han kan godt finde på at tage en streg, når han drikker. Han vejer ca. 100 kg.

Vidnet F1 har supplerende forklaret blandt andet, at tiltalte gav ham et skub i brystet, straks da han åbnede døren. Hans fødder løftede sig fra gulvet, da tiltalte greb ham om halsen. Han kunne ikke få luft og var sikker på, at han skulle dø. Han kan ikke huske, om tiltalte havde fat om hans hals med sine hænder. Efter håndgemænget spurgte tiltalte, om han havde noget kokain. Det havde vidnet ikke. Tiltalte havde ikke nogen penge fremme. Vidnet ville slet ikke være i stand til at tage penge fra tiltalte, der må veje 200 kg. Vidnet vejer ca. 63 kg.

Personlige oplysninger

Der er fremlagt en udtalelse vedrørende tiltalte af 29. oktober 2021 fra opsøgende medarbejder V3, Københavns Kommune, Hjemløseenheden.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han sammen med sin mor og sine brødre flygtede fra Somalia, da han var to-tre år gammel. De havde ophold i Etiopien, Yemen, Saudi-Arabien og Jordan, før de, da han var 12 år, endte i Danmark som FN-flygtninge. Familien blev genforenet, da hans far kom til Danmark i 2002. Forældrene er i dag skilt. Han har kontakt med både sine forældre og sine brødre. Han har aldrig været tilbage i Somalia. Han og familien taler somalisk, arabisk og dansk, og han kan skrive på alle tre sprog. Han har talt somalisk og arabisk med sin mor, indtil hun lærte at tale dansk. Han lærte arabisk, mens de i ca. to år opholdt sig i Yemen. Hans mor taler både somalisk, arabisk og dansk. Han flyttede hjemmefra som 24-25-årig. Han har haft misbrugsproblemer i mange år og har været i behandling. Han drikker en gang imellem. Han har stadig kontakt med sin ekskæreste, som han gerne hjælper, hvis hun har behov for det. Han har efter dommen i faderskabssagen erkendt, at han ikke er far til hendes datter. Han har regelmæssig kontakt med sin mentor, som han mødes med ca. en gang om ugen.

Tiltalte er tidligere straffet blandt andet ved

- dom af 3. februar 2005 for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 og 2, med fængsel i 8 måneder,
- dom af 14. september 2006 for blandt andet røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og overtrædelse af våbenloven ved besiddelse af en kniv med en fællesstraf af fængsel i 1 år og 3 måneder, der også omfattede en reststraf på 88 dage efter prøveløsladelse den 8. april 2005,
- dom af 28. januar 2008 for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, med fængsel i 1 år og 6 måneder og betinget udvist med en prøvetid på 2 år,
- dom af 28. maj 2009 for overtrædelse af straffelovens § 121, færdselsloven og våbenloven ved besiddelse af en kniv med fængsel i 30 dage og bøde,
- dom af 21. maj 2012 for blandt andet vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, med fængsel i 60 dage,
- dom af 12. december 2013 for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer med en tillægsstraf på fængsel i 10 dage,
- dom af 5. februar 2015 for tyveri efter straffelovens § 276 med fængsel i 60 dage,

- dom af 19. marts 2015 for blandt andet vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, og § 245, stk. 1, jf. § 247, samt overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og lov om euforiserende stoffer med fængsel i 4 måneder og betinget udvist med en prøvetid på 2 år,
- dom af 6. juli 2016 for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer med en fællesstraf af fængsel i 6 måneder, der også omfattede en reststraf på 50 dage efter prøveløsladelse den 1. oktober 2015, og betinget udvist med en prøvetid på 2 år,
- dom af 6. juni 2017 for blandt andet vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, og overtrædelse af knivloven med fængsel i 4 måneder og betinget udvist med en prøvetid på 2 år,
- dom af 11. april 2019 for vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, og overtrædelse af straffelovens § 123 med fængsel i 5 måneder og i medfør af udlændingelovens § 24 b, stk. 1, tildelt en advarsel om udvisning, løsladt den 19. november 2019 med en reststraf på 51 dage og prøvetid indtil den 19. november 2021,
- dom af 18. januar 2021 for tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 287, stk. 1, med dagbøder,
- dom af 7. maj 2021 for tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 287, stk. 1, med dagbøder.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i det ved dommen fastslåede omfang, idet landsretten tiltræder, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at henføre voldsforholdet under straffelovens § 245, stk. 1.

Straffen forhøjes til fængsel i 5 måneder. Landsretten har herved lagt vægt på tiltaltes mange tidligere straffe for personfarlig kriminalitet og karakteren af voldsforholdet, der er begået over for en for tiltalte ubekendt person i forbindelse med indtrængen i fremmed bolig. Straffen omfatter reststraffen på 51 dage efter prøveløsladelsen den 19. november 2019, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Udvisning

Tiltalte er somalisk statsborger og er nu idømt 5 måneders fængsel for vold og overtrædelse af straffelovens § 298, nr. 3.

Det følger herefter af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, nr. 5, at han skal udvises ubetinget med indrejseforbud i 6 år, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er herefter, om en sådan udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

Tiltalte er 35 år. Han er ikke gift eller samlevende, og han har ingen børn. Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 17 år, og udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og der foreligger en omfattende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Domstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her, jf. præmis 75.

I tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71.

Tiltalte er tidligere straffet talrige gange for blandt andet røverier, vold og salg af narkotika. Han er således ved domme af 3. februar 2005, 14. september 2006 og 28. januar 2008 straffet for røveri. Ved det første røveri blev der udøvet vold i form af slag og spark, og ved de to andre røverier blev ekspedienter med kniv truet til at udlevere penge. Ved domme af 21. maj 2012, 19. marts 2015, 6. juni 2017 og 11. april 2019 er tiltalte straffet for vold efter straffelovens § 244 og ved dommen af 19. marts 2015 endvidere for vold af særligt rå, brutal eller hensynsløs karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, og to overtrædelser af straffelovens § 119, stk. 1. Ved dommen af 11. april 2019 blev han foruden vold også straffet for vidnetrusler efter straffelovens § 123 over for det kvindelige offer, som han havde tildelt knytnæveslag i ansigtet og taget kvælertag på. Ved domme af 12. december 2013, 19. marts 2015 og 6. juli 2016 er tiltalte straffet for salg af mindre mængder kokain. Ved dommene af 28. januar 2008, 19. marts 2015, 6. juli 2016 og 6. juni 2017 blev tiltalte betinget udvist, og ved dommen af 11. april 2019 blev han meddelt en advarsel om udvisning. Det voldsforhold, som han nu er fundet skyldig i, er begået mindre end tre måneder efter prøveløsladelse efter hans forrige dom for vold. Han har også efter forholdene omfattet af nærværende sag begået kriminalitet – om end af mindre alvorlig karakter – idet han ved domme af 18. januar 2021 og 7. maj 2021 er straffet med dagbøder for tyverier.

På den anførte baggrund finder landsretten, at der er en betydelig risiko for, at han også fremover vil begå personfarlig kriminalitet og narkotikakriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises. Den omstændighed, at tiltalte for ganske nylig er kommet i beskæftigelse, kan ikke føre til en anden vurdering.

Tiltalte har som nævnt haft lovligt ophold her i landet i ca. 17 år. Han var 12 år, da han kom til Danmark fra Jordan. Han forlod Somalia sammen med sin mor og sine brødre, da han var 2-3 år. Han har sin mor, far og brødre i Danmark. Han har ingen kontakt med familie i Somalia. Han har ingen kæreste. Han er boligløs, men indstillet til bolig af kommunen. Han har i august 2020 afsluttet en uddannelse som kok, som han første gang påbegyndte i 2010. Han har haft meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet, men har fra den 27. oktober 2021 fået arbejde som kok i en restaurant i X1. Der er dog ikke tvivl om, at han har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning med indrejseforbud i 6 år vil indebære en væsentlig belastning for ham.

Tiltalte er født i Somalia, men har tilbragt det meste af sit liv i Danmark og har ikke været tilbage i Somalia. Han har oplyst, at han taler og skriver somalisk og arabisk. Herudover må det antages, at han gennem sin herboende familie har et vist kendskab til somalisk skik og kultur.

Landsretten lægger til grund, at tiltaltes personlige og kulturelle bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Somalia, men at han ikke vil være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Somalia, hvis han udvises. Efter arten og grovheden af såvel hans nuværende som hans tidligere kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Somalia. Det er indgået i proportionalitetsafvejningen, at indrejseforbuddet alene gælder for 6 år. Det bemærkes endvidere, at hans familie vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved at kommunikere med ham via telefon og internet.

Landsretten finder efter det anførte, at ubetinget udvisning med indrejseforbud i 6 år ikke er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten tager herefter påstanden om udvisning med indrejseforbud i 6 år til følge, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, nr. 5. Efter § 32, stk. 6, regnes et indrejseforbud fra datoen for udrejsen eller udsendelsen.

I øvrigt stadfæstes byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at tiltalte T straffes med fængsel i 5 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark og pålægges indrejseforbud i 6 år, der regnes fra datoen for udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.